

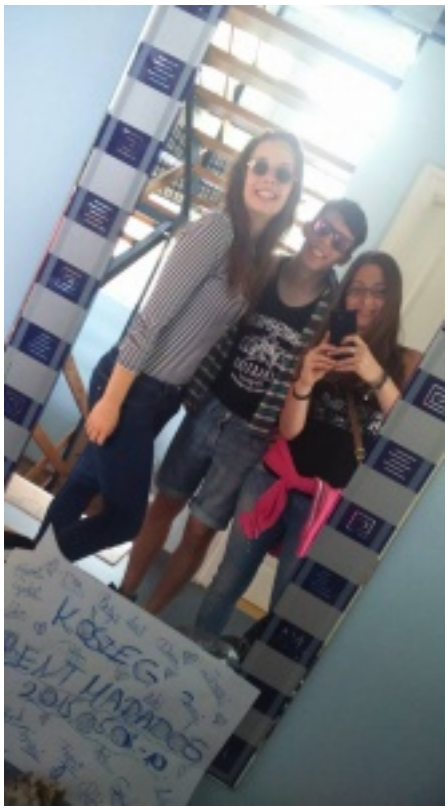
8-án indultunk délután négy órakor a kollégium elől. Úti célunk Kőszeg volt. Fél hatkor érkeztünk, elfoglaltuk a szállásunkat, majd megvacsoráztunk. A tíz órai takarodóig egy kis szabad programmal töltöttük el az időt: focival, pingponggal, beszélgetéssel, tévézéssel.

Másnap reggeli után Kőszeg belvárosába indultunk, ahol először a Patika Múzeum érdekességeivel ismerkedtünk meg, majd önálló városfelfedezésre indultunk. Az osztályt négy csoportra kellett osztanunk, majd vendéglátónk egy-egy feladatlapot adott át mindegyik csapatnak, melyek kérdéseinek segítségével kellett felfedeznünk a belváros nevezetességeit, sőt fényképeket is kellett készítenünk, és ezeket a városi honlapra is fel kellett töltenünk.

Az idő ez úttal kegyes volt hozzánk, úgyhogy a város felfedezését össze lehetett kötni egy kis fagylaltozással is.

Ez után a program után a Jurisich-várba, majd a Marcipán Múzeumba látogattunk el, végezetül pedig a szállásunkra mentünk a jól megérdemelt ebédet elfogyasztani.

Délután az ausztriai Lékára indultunk, ahol a lovagvárat látogattuk meg. Nagyon tetszett mindenkinek a vár, melynek hangversenytermi színpadát az osztály színjátszós diákjai fel is avatták egy rögtönzött produkcióval. Ez után kissé már fáradtan ugyan, de még lelkesen indultunk vissza a hazai Velembe, a Szt. Vid kápolna meglátogatására. Estére aztán már tényleg kifáradva érkeztünk vissza szállásunkra, és a vacsora elfogyasztása után nem kellett sokat rimánkodni, hogy térjünk nyugovóra. Annál is inkább így volt ez, mert másnap egy jó kis túra várt ránk a kőszegi hegyekben.

Reggel kilencre érkezett a túravezetőnk, akivel el is indultunk az erdőbe. Kicsit aggódtunk a kullancsveszély miatt, de szerencsére egyikünk sem szedett össze egyetlen egyet sem ebből a ragaszkodó természetű állatkából. Bár szokatlan volt a túra, az erdő szépsége, a harapni valóan friss levegő és a szép idő jókedvre derített bennünket. A hegytetőn – Szabó-hegy – álló kilátóra is felkapaszkodtunk, ahonnan lélegzetelállító kilátásban gyönyörködhettünk. A lefelé ereszkedés aztán sokkal nehezebbnek bizonyult, mint a felfelé kaptatás – ezt a még két nap múlva is sajgó lábszár izmok is bizonyították. A következő állomás a Hétforrás volt, melynek mindegyik ágából kötelező volt egyet-egyet kortyolni.

A túra utáni ebéd érthető módon akár vasszög is lehetett volna, ami az éhségünket illette … Ebéd után elköszöntünk vendéglátó házigazdánktól, és elindultunk Jákra, a templom meglátogatására. Annál is inkább aktuális volt ez a program, mert nemrég volt tananyag a középkor, benne a román és a gótikus építészeti stílusok – ezeket itt egyben szemlélhettük élő egyenesben.

Hamarosan elérkezett a haza utazás ideje, mert este hat órára vártak bennünket a pápai Galéria bisztróba vacsorára. Út közben találkoztunk egy hatalmas viharfelhővel, amelyből el is eredt az eső, de ez már nem zavart bennünket.

Vacsora után kifáradva, de szép élményekkel feltöltődve értünk be a kollégiumba. Ez volt idén az utolsó bennmaradósunk. Reméljük, hogy jövőre is színvonalas programokban lesz részünk!

